

27

P
A
R
U
K
A

V
V
S
E
X
O
A

K
A
T
E
D
R

máček

Sušenk

D
E
L
I
R
I
U
M

Frage

P
U
S
T
D
L
A
N
Z

BAGDAD

L
E
Z

RUKAVICE

CHROM
SŮM

vesmír

PL
D
E
T
A
C
E
S
A
N
D
A

MANAGARM (22.06.05 11:16:23) --- @, Reply

Moje představa je asi taková:

Navrhne nějaká slova.

Vyberem 3, 4 nebo 5 slov a z nich musíme vytvořit báseň.

Všechna slova musíme použít. Ideál je rýmovaná báseň.

Nakonec odhlasujeme vítěze a ten dostane bod.

Pak další kolo a další slova.

(slova mohou být dle dohody prakticky jakákoliv: kosmonaut, paruka, šlehačka, krokodýl, emigrant... atd.)

ALESIA
CEDRIC
DEWBERRY
D_K
FLODA
HOORKA
KOLEKTOER
LEROY
LITTLEMIRACLE
MANAGARM
MOTYLOJD
NASRALISTER
NESS
NIHAUMA_OHAEU
OETLO
OIPOOIK
OOOKOOOK
OVERIN
POLYP
SANSABRI
SIGMARK2
SILENOZ
SL3EP
VENDETTA
WERDULE
WOAMITA
XPUU

HOORKA

verše bez duše
tělo bez srdce
pivo bez pěny
sperma bez ženy

BEZ ZADANI

OIPOOIK

nevyhazuj medojedu
hrnec medu
na **jatky**

přijde zuřiv
trhat bude
dojde na krev
na zvratky

koroze mu v srdci hnije
med byl tolik přesladký
promiňte, že neví, je-li
klíčka lepší oprátky

POLYP

s výrazem **medojeda** vzpomínám
jaká si byla plachá holčička
držela ses zpátky - já taky

jatky těch jalových let
korodující paměť
to vše ukazuje chirurgicky
na citlivá místa

to se nedá
nevyhazovat hříšky
a pokroucené zrcadlové obrazy
z výšky i níзка nechat odpadávat

maso na kostech
hnidy ve vlasech
Tvůj dech na varlatech

OOOKOOOK

chtěl bych bez strachu útočit na kobru
přijímat včelí žihadla s lehkým úšklebkem
chtěl bych být odvážný **medojed**
a možná i mít tak hezky chlupaté tlapky
ale když se mám do něčeho pustit
hned si představuju **jatky**
kde mě neúspěch na steaky trhá
korozi ohlodaná statečnost
už ten strach nepřekoná
prosím, **nevyhazuj** moje střeva,
aspoň želítka ať jsou

HOORKA

Kolik toho viděl,
medojed?
Šedý, starý vousatý.
Jatek, co lidí světem chodí,
vraky na dně moří,
jenž **koroze** zdobí.
Pýchu, co čeká na svůj pád,
dětskejš slzí vodopád... tak...
Nevyhazuj vzpomínky
dokud sereš do plínky.

MEDOJED, JATKY, NEVYHAZUJ, KOROZE

KOLEKTOER

Zemlbába, ze starého chleba a nakvašených jablek
na bloku je hostina podlidštěných lebek
Že by přišel
čas
sváteční?
Chanukový strýček Mengele
naděluje
těm hodným modré z nebe
zaslíbenou pláž
úložiště
hebrejského popele
Čísla noční směny čistí žároviště
Árijci v tomhle předvánočním čase
neplývají **olovem**
kyanid a **vivisekce** dávkované podle inženýrských tabulek
účinkují přesně a hladce
Vločky z noční směny
lepí se vazce
s kapkami prosincového deště
sváteční
čas

NIHAUMA_OHAEU

Hebrejci a jejich chutě
zklamaly mne velmi kruté
zemlbába bez rozinek
a v ní **olovo** a zinek
jedí to jak lahůdku
vivisekce žaludku...

POLYP

vánoční lití **olova**
umřela **zemlbába**
vánočka zatím nestoná
a budoucnost se zvolna vkrádá

hebrejský svátek světél
Persie oplakaná pomálu
ani se věřit nechce
vzájemná **vivisekce**
ha-nerot halalu

OIPOOIK

Po týchle šarádě začneme nanovo
do chřtánu chrstnem si vařící **olovo**,
seš zevl dědek, já **zemlbába**
hebrejská dcerka a tvoje mladá.
Už nemám náladu na tyhle lekce
společný partnerský **vivisekce**.

VIVISEKCE, HEBREJCI, OLOVO, ZEMLBABA

NIHAUMA_OHAEU

Východní vize
Nihauma Oheau

V ruce mám hlávku čínské zeli
diskvalifikace, trh v Nové Pace
dám si ho syrové a po prdeli
stojí dvě padesát, co byste chtěli

Chutná jak ponožky ve chlebu pita
uzená Milka od Fandy Bílka
prostě chuťová **komplexita**
gurmánský zážitek dolce vita

Pak po půl hodině začaly vize
jin jang a Mao, řekli mi čao
takový dojezd, hotová **krize**
drbu si **moudí** u televize

POLYP

Daniel Landa przní
moudím moudívláčka
Jana Žižku v říř

Slavoj Žižek běsní
prizmatem pervitinu
probouzí se lid

je **krize** co bys chtěla
diskvalifikace spojení
komplexity duše - těla

propojení hemisfér
nepůjde tak snadno
tak to neposer

OIPOOIK

Z energie **krize** a **komplexity** okolí
mám přenádherné vize, že to všechno přebolí
ta absence **moudí** v mém kudrnatém klínu
(...drahá matko neboj, nedávám ti vinu...)
diskvalifikuje ženu, omezuje, chybí...
vždyť dívka bez šourku v kuse se stydí!

KOLEKTOER

Ona se právě holí
ve vaně
znavené **moudí**
tahám za sebou
pochyby a permanentní **krize**
na palubě časoprostorového snění
komplexita
v podobě hedvábné ženy
vábí mne k ochutnávce nehmotného bytí
zakázané **diskvalifikace**
vleču sebou
nateklé jak moudí
beraní

DISKVALIFIKACE, KRIZE, KOMPLEXITA, MOUDI

OETLO

Cítím **slast**,
když lížu **karamel**.
Cítím **úlevu**,
když svlékám tvoje **neglizé**.
...

SANSABRI

neglizé hnědé - **karamelový** vosk
plazí se po bílých laních **slasti**

pod kopyty záchvěvů bez **úlevy**
mámí a loudí prázdný vzdech

MANAGARM

Hardcore...!!

jaký to pocit, jaká **slast**,
když má **úleva** jak **karamel**
proplula tvým **neglizé**, teto

LITTLEMIRACLE

karamel s **úlevou** oblíže
ach to je šílená **slast**
a pak v průhledném **neglizé**
půjde do banky krásť

FLODA

Mázni námel na **karamel**.
Slízni **slast** skrže plast.

Úleva ti ořeže popínavé otěže.
Přes utáté hlavy
svlékej své **neglizé**.

OOOKOOOK

karamelová slast
seru na svou vlast
úleva má tvar lyže
neglizé se nelíže

KOLEKTOER

Moje milá;
Tvá léta do ucha mi pošeptala,
že dávno nejsi mladá, krásná ni žádoucí;
moje milá;
ňadra kdysi pevná, nyní kvapně vadnoucí.
Neskryje ani už tvé **neglizé**.

Leč já lásku hledám mezi listy jarní trávy,
lásku svěží jak prosincové ráno.
?Poslouchej přece, když ti říkám dobré zprávy?,
potkala mě jiná dívka,
malá hebká Karolínka,
její srdce je tak dětsky čisté?

Včera prvně řekla mi své ano;
úlevu, slast i zapomnění,
poskytne mi její přednost hlavní?
Věneček z nugátu, kakaová **karamelka**;

Karolínko, Karolínko,
zítra máš své první přijímání?

POLYP

koťátko v sukničkách **slastí** vrní
vítězí její rek ne sok
ten rytíř se zdviženým hledím
neglizé z ocelových ok

princezna barvy **karamele**
vyhodí růži po větru
a lid ten rozjařený směle
nad sebou nese ženu tu

snad příliš divoká je lůza
opilý bojem cizí hrdina
vystřídá touhu čirá hrůza
úlevu údu klínem zaklíná

NEGLIZE, ULEVA, SLAST, KAMEL

DEWBERRY

Vzpomínky

Kdysi kdysi už to dávno je
Lez' jsem přes zeď v **Berlíně**
Ani nevím, co mě to napadlo
Byl jsem na tripu, high jak letadlo

Minulostí jsou ty pubertální noci
Postele poskvrněné **polucí**
Teď už stříkám někam jinam
Jmenuje se Anna Linam

Policie mi taky párkrát zavařila
Že moje parta tak moc pila
To už je však minulostí
Ta má mladistvá **poblouznění**

NESS

Poblouznění letní noci,
v **Berlíně**, kde stojí zeď.
Zůstal ležet bez pomoci,
snová paní teď mě veď!

Poluce mě z chladu budí,
„Pane prosím doklady“.
Odznam svítí z jeho hrudi,
 pryč jsou všechny dohady.

Policie dnes je bdělá,
chytá snící nemravý.
Když tu skvrnu uviděla,
musí zjednat nápravy.

To je trestné, říkám pane,
desátá je dávno pryč.
Za porno to nevídané,
přijdete teď o svůj chtíč.

POLYP

Poblouznění v Berlíně

kolem tvý menstruace lítá Měsíc
kolem mý **poluce** nic
když Tě chci - řešíš to **policíí**
když mě chceš... raději ne

FLODA

Berlín

Do kříže polámané noci
přinašejí **poblouznění**
- touhu po **poluci**...

Ale takový Berlín již dávno není,
takový co tě skryje
do hnědého šatu,
před zraky **policie**.

Věnováno monsignorovi Managarmovi.

LEROY

Poblouznění

Kdo sílou vládne
dojde poblouznění
poluce neuleví
je bez souznění
na trase **Berlín** - Treblinky něco hnije
bílé podkolenky u **policie**

SIGMARK2

V **poblouznění** z **poluce** stal jsem se v **Berlíně** **policistou**.

POBLOUZNENI, POLUCE, BERLIN, POLICIE

XPUU

Já už vím,
my jsme vlastně takhle spolu pořád.
Odložený maňásek v kredenci,
kterého hladíš při vzpomínce,
barvínek na hrobu tvého mládí,
které zahubila odpovědnost.
A přece je tu imaginárium fantazie,
kam občas zbloudíš v myslí.
Když jsi sama, tajně, kradmo,
přiloudá ti sen, **zdroj** pokušení.
Hbitě, jako **zloděj**,
skočí přes **zed'** předsevzetí,
navždy sbohem rozumě...
v tom zabuší srdce - Já ještě žiju!
A než se přivrou zory unavené, **krhavé**,
nejistý úsměv zjasní ustaranou tvář
a drobná slza zpod víčka vykulí se.

OIPOOIK

Jsem černou **zlodějkou** duší,
jsem jako šperk, co každému sluší.
Jsem **zdrojem** slz v tvém **krhavém** oku,
nejhorší nepřítel vždy po tvém boku.

Zed' co sis postavil, i tou jsem já,
jsem matička smrt, co přetrvá...

CEDRIC

Kmín

takovou práci dalo
zdolat **zed'** tvého ostychu
ztéci hradby tvého studu
jehož **zdroj** ležel
tak hluboko v tvém dětství
jak **zloděj** jsem kroužil okolo
po špičkách
letmo
zdolával zámky tvé nevinnosti
teď tu ležíš
rty sinalé
oči **krhavé**
jeden polibek
zapomenuté zrnko kmínu
co uvolnilo se z šestky pravo nahoře
anafylaktický šok
mě ohromil svou silou

takovou práci dalo
zdolat **zed'** tvého ostychu
nevěda o tvé alergii

POLYP

matičce na poli
z prsů vytéká krev
z ran se valí sněť

krhavé údolí
v oheň mění led
zastavil se svět

za bludiště **zdi**
jsme pomatení
bez **zdroje**
vestoje

přízračný sen
zbrocený plášť
čarozloděje

ZED, ZLODEJ, KRHANE, ZDROJ

WERDULE

Večer

Zas ten samý **večer**, jako každý jiný,
raděj nevystřčit nos zpod peřiny,
zas přepadá tě smutná nostalgie,
stínohra na zdi, ta jediná tu žije.

Správný čas přemýšlet o životě.
Všechny lidi propojují nitě
jak pavučiny na zahradě.
Spojují tě s mužem v **Bagdádě**
i s dívkou ve tvém domě.
Jen **nesmělost** teď brání tobě!

Překonej ji a seznáš rázem,
že láska dokáže tě srazit na zem,
ale taky přinést slasti dost,
tak překonej tu zbabělost!

POLYP

Bagdád ten měl být srovnán se zemí
a **večer** s Tebou nikdy neskončit
nesmělý sice nesmím více
snít... a přesto zdá se mi
o **stínoherném** šrapnelů a štáv to snoubení

NASRALISTER

Večer

přicházím do baru
navzdory nezdaru
ceny jak v **Bagdádu**
barman má pomádu

korunu obracet
ruma za stovcacet?
pobízím **nesmělost**
cen drahech už mám dost

ty drahej podniku, už mě moc neseš
du radši k nonstopu, užít si večer
stínohra rund a levného chlastu
otvírám havanu, míchám jí v plastu

LITTLEMIRACLE

Stínohra věží v posvátném tichu
plíží se lačně přes **Bagdád**
Nesměle toužím po sedmém hříchu
večer je doba plná ztrát

FLODA

Z výprodeje **rukověť**
Jak zvládnout chaos
zvládnout změt,
jak přestat mlátit
prázdnou slámu,
jak **lamželezem** být,
jak vrátit ránu.

Kdo by tohle nechtěl znát?

Já radši miskou **hrachu**
trochu smutku trochu strachu
a po svém porodu
malinkatou **svobodu**.

POLYP

rukověť rozvědčíka
příručka jasně říká
neviděn naslouchej

rukověť **lamželeza**
ni kosti od oběda
příteli nedávej

rukověť kulih**hracha**
tra dá ta - ta dá - ta ta
přečtena za večer

rukověť **svobodníka**
ukrytá do šuplíka
střílejš, chlastejš, šukejš

HRACH, RUKOVET, LAMZELEZO, SVOBODA

OIPOOIK

Pětiminutová

Ve **stínu omáčky**
ve vlastním **vozíku**
plným až po strop
poštovních balíků
vybírám smeče
a všemožné zatáčky
pálím si domov
krmítko pro ptáčky

VITRIOL!

D_K

Výmoly vlašně vláčím **vožík**
Plný věcí, výmyslů, vrtochů
A vět

Vezu
Nefunkční výtah
Láhev **vitriolu**
Přes divan potah
A ruličku staniolu

Taky
Včerejší **omáčku**
Zbytky od básní
Tvůj **stín** miláčku
To už se stěží sní

A taky
Větu holou a rozvitou
Tlustýho kocoura
Pušku nabitou

...
Dál se v tom neštourám

STIN, VITRIOL, OMACKA, VOZIK

KOLEKTOER

Klíště,

to je parazit,
zdálo by se.

Pluh,

jak to jen vyjádřit,
za nástroj obvykle bere se.

Pelerína,

nepotřebná věc,
závoj neurčitý.

Rákosník,

toť hanlivě řečeno
asiat.

Pluh zapřáhl lidskou mysl.
Asiat, chce dosáhnout blahobytu.
Strýce to nedojímá;

opile škytl,
užívá si venkovského koloritu;
opile škytl
mává černou tlačenkou,
prohlašuje kozu svojí manželkou;
opile škytl,
v koruně rozkvetlé lípy třepetá se, pohlitá pelerína...

SANSABRI

Už jen hlavička **klíštěte, Rákosníku,**
šaty a **pelerínu** pojí kusadly

Čím vykroužit Tě a co z Tebe
zůstat má?

Vytoužené ticho s pietou
překročí hřmot,
kouř ve víru zkouší Tě
obejmout

A snad jen vítr okolo Tvých vlasů
na tisíc způsobů svým **pluhem**
bude rozrývat

WOAMITA

Dýka z rákosí

Znovu nasloucháme rekviem zpřelámaných klasů,
písní **pluhů**, jíž se kreslí kruhy v obilí,
my uprchlíci, hledající v řečišti svou spásu,
žářem sklonku léta téměř opilí.

Já s mým stínem. Jen my dva, ti poslední, co zbyli.
V **klíštěcím** objetí teď ukazujem umrlčímu světu,
něco jako karmínovou siluetu
jediné víly.

Dnes přikryji **pelerínou** svého stínu
místo vlahých říčních peřejí,
jen vyprahlou hlínu
...a pár rubínových krůpějí.

...Ještě včera říkalas' mi **Rákosníku,**
ještě včera vplétal jsem ti rákos do vlasů,
Dnes z těch samých listů spletl jsem si dýku...

RAKOSNIK, PLUH, PELERINA, KLISŤE

POLYP

z**bič**ovaná **otlač**enko, modřínko krvavá
kam odnesla **řeka** dravá Tvoje práva, Tvoje sny
tak rád bych Tě ukonejšil, zkloubil, zašil, vyléčil
nemáš zítřek, Tvý naděje v černý **věži** zavřený

ALESIA

Prošel jsem nespočet krajů,
vracím se zpět dom,
tam, kde naši mi zahrajů
kde **řeka** tvoří lom.

Pozdrav matce staré nejdřív,
pak hubičku Kačence,
u maminky je mi nejlíp,
pochutnám si na **tlacence**.

U Berouska posedíme,
korbel patý dáme,
Kačenku pak odvedu si
k **věži** starodávné.

Uložím ji do trávy,
je štíhlá jak **bič**,
ukradnu ji znenadání
od panenství klíč.

SILENOZ

štráduje to **řekou** kolem **věže**
láduje se **tlacenkou** a **bičem** ho řeže

REKA, VEZ, TLACENKA, BIC

CEDRIC

podzim, lepkavé delirium léta
podzim, plačtivá **báseň** větru a deště
čas zaplavat si v **alkoholu**
závidět medvědům
a v zátiší **rabovat záhyby** paměti
hledat smítka a droby léta
co zůstaly

OIPOOIK

Ráno před zrcadlem
(část druhá)

Se zaujetím sleduju **záhyby** svých tuků
Prstem zkouším hloubku vlastních rýh
Přemýšlím kolik
jakých
zvuků
je doopravdy mých.

Vykřiknu jakous polopravdu
začnou krvácet mi dásně
pak odplivnu si k umyvadlu
kus svojí ranní **básně**:

„Zuzana Všehoschopná
rabuje své skříně,
z okna se jí posmívají
prasata a svině.

Maličká holčička
ve starým těle
před skříní stojí
škrábe se u prdele.“

.....

Když ráno je mi do pláče
nebrečím
peču koláče
s láskou
s péčí
s rumem.

Alkoholickým umem.

BASEN, ZAHYB, RABOVAT, ALKOHOL

KOLEKTOER

Zase jednu prostou, co vám příliš nelahodí, nevádí nic :-)
Rád **sbírám** všechno, čeho mám > 3 ks, rád se **vracím** do lesa, užívám si **led** na **šíji**...

POLYP

Nekroježíš

ledová královna
sní o panamské **šíji**
čokoládové konkubíně
a zašití
rtů všech těch tvorů uvnitř

sběratel kostí
z **nenávratna** slíbí
žebro prasklé zlostí
hostii
pánve, obratle... vše co nesní

D_K

Sonet Nouveau

Měsíc jak oko
hada, co neviděn,
plazí se po střeších,
město polyká.

Po dlouhé době
v Praze zase hvězdy,
střípky **ledových** světů,
tetelí se barvami.

Jsem **sběratel** okamžiků
s Polárkou nad hlavou
(ztuhlou **šíji** z ní už mám)
Návraty k počátkům
ač s duší bolavou
Blíže ke střechám!

sběratel ledových kostek
ve své kolekci má:
velkou krychli z Islandu
(se zbytky sopečného popela)
kubický decimetr z Kanady
(s kousky bobřího trusu)
vzácnou minikostku z Barmy
(tam je jich málo, opravdu)
krásný vzorek s bublinami
(lokalita neznámá)

udržet skladovací podmínky není snadné
důležité je správné vybavení a zejména:
0 °C
101 325 Pa

polední kotouč na nebi
stejně jako tělesná teplota
působí
rychlý **návrat** k vodě
chladivý

.....pramínek
.....hledá cestu od **šíje** do klína

...

hrajeme si na **sběratele** zvířecích kostiček,
na **ledové** tůně v lese,
na hřejivé **šíje**,
a **návraty** bez odluky

OOOKOOOK

drahoušku, trochu si užijeme
řekla mi o Vánocích
desátého vyrážíme z Londýna
uvidíme, jak se k komínů dýmá
sousedka praskne vzteky
až jí to řeknu - bude to velký

uvidíme New York
a budeme sousedům dopisovat
jak je tam krásně

mám trochu strach, když vyrážíme
nevím, jestli mě nechytne mořská nemoc
hladí mě po **šíji**
neboj, bude ti sice zle, ale ne moc

po pěti dnech už jsem si zvykl
máme se tu jako v bavlnce
na přídí jsem tuhle viděl mladý pár
s rozpraženými pažemi hleděli osudu vstříc
(stál mu jak stožár)

ocel se trhá pod náparem **ledu**
nasedá do člunu a já se jí snažím zamávat
snad se po **návratu** na břeh shledáme
snad nás nespokne oceán
vášnivý **sběratel** suvenýrů z cest

HOORKA

Sejmi ze mě to břímě,
šíje, pálí mě jak jen slunce umí,
stejně svítí na ty vinné i nevinné...
svině.

A pak, že je spravedlnost...!

Jen bůh se dívá - šmírák,
sběratel Viewegh,
seká to jeden za druhým, život, knížky
lepoprelo na kterém se míhá krajina Jarka Nohavici.

Tak zkus chodit v mých botách!

Pohrdám bohem jako colou s **ledem**.
Avšak bůh byl, je a bude,
stejně jako slunce, stejně vina jako nevina,
jako spravedlnost.

Láska je **návrat** do Studených hor.

SIJE, SBĚRATEL, NAVRAT, LED

OIPOOIK

Mám vrabčí hnízdo na hlavě,
co roste, jenom když stojím dlouho v dešti.
Holka z bláta, co voní jako **máta**
když somruje si na vlak kdesi v Budapešti.

Jak **polská** čokoláda
roztejkám se v kaktusovém poli.
Ty mneš mi oči posolenou holí
a já jsem vlastně ráda.
Trochu to bolí
a **maličko** štípe,
ale s tím jsem počítala, už nejsem malý dítě.

Mám špínu za nehtama
odřené koleno, dluhy na krku.
Jsem černá karetní dáma
krkavčí máma
leč nejsem červ ve zdravém jablku.

Kdos bez viny nalož se do **medu**
pak zakřič „krleš“ a hrdě kupředu!

HOORKA

Maličkost

Nežeru nic co z **Polska** jest.
Ani **mátu**, ani **med**
na to vemte jed.

D_K

Sonet o smíření

Jsi jak **Polsko**, co Čechám chleby solí.
Jak ti ostatní, co strhají se pro cokoli,
jen aby udali pláství ušního **medu**,
marných slov, činů, sladkého jedu.

Když jsem se topil, a jaká hloubka to byla,
záchranné čluny proděravěné si vypustila,
kruhy prořezala, lano do moře zahodila.
Jak si se kochala, Kapitáne, když Loď se Nám potopila!

Snadno zapomenout na omamnou vůni **máty**.
Maličkost, vždyť jsme v tom byli jen já a Ty.
Jen si přivoň křehkého hřbitovního kvítí,
užij Lásky lesní, když už není zbytků.
Přeju štěstí, spokojenost, to je jasné.
Vždyť všechny počátky jsou tak krásné.

KOLEKTOER

Alpy v **Polsku**

a
káva slazená **mátou**
snové skutečnosti
do ruky svého bytí kousek pamlsku

přes krystal halitu
zírá do minulosti
zaschlý **med** hýbe rty
v rytmu sacharinu
zaklíná se budoucností

mčlenlivé žití zalité sádrovou polevou
chce více levné dobroty

život
a
každodenní **maličkosti**
jedno jsou
stačí to přijmout, netřeba hledat důvod

POLSKO, MALICKOST, MED, MATA

HOORKA

Včera jsem to vzal na Popov a po hřebeni dál,
přes čaj s rumem a pivo na Nové Město a pak dolů,
zpět do Jáchymova.

Mohlo být tak patnáct pod nulou
a já se vrátil s omrzlými prsty na rukách.

Vzhledem k tomu, že za poslední 3 týdny
jsem byl na běžkách asi desetkrát,
mohu se právem obávat, že se jedná o **relaps**.

Lázně.

Zavíraje oči, před sebou vidím tu představu.
Nesu si jí celý život.

Žlutkový věneček, nevěra, večerní pár dvojek bílého.....jo to bych byl sekáč.

Když oči otevřu zůstane věneček, ne, že bych byl **jeptiška**,
mysl mám jak smetiště,
ale tak nějak, co mi schází?
No a to víno nahradilo pár Plzní.

Každé ráno se jako Jurij Gagarin vznáším
ve 400 litrech vody nasycených Radonem.
Zatím co má mysl odplouvá,
titanové šrouby hltají měkké alfa záření,
urychlující léčebný proces,
který započala Marie Sklodovská.

Díky Vám za Vaši oběť!

Chvíli to vypadalo, že nebudu chodit
a já si teď pomyslím na Jizerskou padestátku...
Díky Vám majore Gagarine!

Vznáším se.
Bublinky Radonu prostupují tkání.

Dal bych si **cigaretu**.
S velbloudem a bez filtru.

Jsem živ a zdrav.
Ať žije moje **páteř**!
Ať žije Jáchymov!
Halelujá

CEDRIC

H.

opět v úzkých
dotěrný přítel

relaps

oknem se vrátil
a dveře vynechal
hnědá zlá **jeptiška**
ta abatyše hříchu
koluje žilami
rozehvívá **páteř**
jak poslední **cigareta**
odsouzenec na smrt

POLYP

prohnula boky
páteř zcela
při sexuálním **relapsu**
jeptiška křikem celá oněmělá
v komůrce cely - vězení těla
jak **cigareta** dohořelá
doznívá příboj orgasmu

RELAPS, CIGARETA, PATER, JEPTISKA

HOORKA

Dar

Od té doby,
co vím, že jsem HIV pozitivní
myslím pozitivně.
....srdcem.
Pérem už nesmím.

Obočí už tolik nezvedám.
(ani v **mauzoleu**, ani v němém úžasu)

Krchov mě už neděsí,
vím kam patřím.
Ta krůpěj rosy na mém žaludu,
ten křišťál v němž se zrcadlí celý můj život.
(Kámen mudrců, **špetka** soli)

Sleduji v ní odlesk celého světa ...a...
ona postupně vysychá.
Nektar, který už nikdy neokusíš.
Esence na cestě mezi životem a smrtí.

Celý život jsem toužil,
všem se nabízel...
S tím je konec.
Jen krůpěj.

Koruna na hlavě mrtvého krále.

CEDRIC

v **obočí** tik
a nemalá **špetka** lítosti
že nejsem **Krchov**-ský
z veršů **mauzoleum** nepostavím

POLYP

pod kůží balzamovaného hmyz se páří
jak rozhodli se Káťa s Volodou
bylo to snadné tenkrát v Ermitáži
tíseň se s touhou marně sváří
majestát smrti trochu smrdí
pod šedou Moskvou oblohou

nauzea v přítmi **mauzolea**
ostrý pach těla, samec - samice
takový nápad!
něžnost, **špetka** zneuctění, vzrušení, povznesení...
a už je vede milice

však kdo by nechtěl, aspoň na chvíli
zatahat generalissima za kníry
zatahat za **obočí** Brežněva
jenom to zkus!
a už tě táhnou, Švejku
krchovem
za stěva

SL3EP

ztratil jsem se v **obočí**
už tři dny nevím kde jsem
nevím kdy zaútočí
ale smrdí to **krchovem**

už jen **špetka** zásob
a k **mauzoleu** je to ještě dálka
v textu minimum ozdob
tohle je válka

pocta blešmu hrdinovi.

KOLEKTOER

V křišťálovém **mauzoleu**
bez hlesu
pohodil jsem třaskavinu
střípky barnatého skla
padají mi do čela
do vlasů
do bělma
do výstřihu
detonační vlna roztočí
rozloučení pozůstalých
stříbrné a zlaté větvy
zašlé květy
z polyethylénu

Špetku chloupků z **obočí**
nadrolím do základů zmizelého **krchova**
snad vyrostete z něj liščí nora
doupě z křídel havraních
snad propadnu se do kostela
černé srdce
červená hlava
černé ruce
bez hostie
snad
brzy mě ochočí

D_K

byť vítězíme nad hmotou
nad duší neustále pozvedáme **obočí**
mauzolea zejí prázdnotou
ani **krchovy** dnes už tolik nefrčí

nesmrtelnost za **špetku** popela

MAUZOLEUM, KRCHOV, OBOCI, SPETKA

HOORKA

Roztáhni nohy ať poznáš zač je toho **loupač**.

Poezie je přežitek, **protéza** doby.

Konec jednadvacátýho století.

Tohle je století Ground zero. Kdo nemá **plnovous** ať hodí kamenem.

Tanec sraabů, migrujících švábů.

Chutná to jako tenkrát. 1948, 1989. Lidskej ejakulát. (dámy a pánové prominou) - pozn. autora

Nadšení, ani kousek reflexe.

Smrt všem, kteří vládli

a život všem úspěšným. Novým. Život je černobílý. Levá, pravá.

A **není** cesty zpět a není cesty zpátky.

Na smrt a na život,

ať chcípnu všichni chudí,

ať chcípnu všichni ruď

a noví jen bohatí se rodí.

POLYP

depilovaná modelka, původně **plnovousá**, plnoštíhlá...

později silikonová iluze, **loupačka** poklopců, nakonec **protéza** po ablaci

není to sranda, děti

SL3EP

jako tětivy

napnou se tvoje řasy

vystřelí šípy co mě

pošlou zpátky

do dob kdy zubní **protéza**

byla jen pro mrtvoly

jenže **plnovous** mě drží tady

co bylo dávno **není**

už šedivý tvoje řasy

a **loupač** šípům hroty tupí

OOOKOOOK

zítra si oholím pod nosem chmýří

(**plnovous** mi nenaroste,

zkoušel jsem to už snad po sté)

vyrazím do města, kde život víří

trochou vodky opatřím **protézu** ega

budu zářit jak reklamní poutač

budu dívčích srdcí **loupač**

fešák jak panáček z lega

spřádám tu nesmyslné plány

moje povaha na tohle **není**

ráno, až vyjdu na světlo denní

moje zvrátky budou zobat vrány

D_K

realitou jak **plnovousem**

prodírám se

rychlost **protézou**

vědomí

není

plátečky mozku

loupačem

(se) vlní

snění

OIPOOIK

temnou nocí

bosky

utíkám

šlupky

z lidí

ráda

vysvlíkám

jako **loupač**

lebkou

pronikám

kradu sny

a potom utíkám

není cest

co vedou

do nikam

falešný

plnovous

na noc si oblíkám

protézu

hlavy

na tělo

navlíkám

už nemám ústa

a tak nic neříkám

PROTEZA, LOUPAC, PLNOVOUS, NENI

OVERIN

Když chladne slunce rudé
A **oheň** jiskry hází
Já s **indulonou kouzlím**
Sex žhavý je - a mrazí

MOTYLOJD

Kouzlo sexu v ohni indulona nevytlačí!

NESS

Indulona teče vlaze,
po análku to je blaze.
Protáhnu tvou **sexy** dourku,
tak se zapři ty můj kňourku.

Kouzlo vášně tu jen plane,
oheň lásky to já rád.
Užiješ si nevídaně,
zakousnu se do tvých zad.

KOUZLO, OHEN, SEX, INDULONA

VENDETTA

Tichá bolest

vše je tak jasně šedé
hvězdokupy prázdných míst
na sebe naložené
jen **dlaní** odsouvám
v tajemné komnaty
do minula
elektrifikací vesmíru
je pro mne tvůj **chám**
však jediná přítomnost
co mám
jak **sušenka** v čaji
se rozplynula

POLYP

Poslední pohlazení

dotyk **dlaně**
elektrifikuje paměť
jsi **sušenkou**
v bezzubých dásních
chámovodem vzpomínek
vejcovodem zapomnění
zkamenělou růží
pro smích

OIPOOIK

elektrifikací tvých vlasů
švihnutím koňského ocasu
při zvuku ranního rozhlasu

dlaněmi tře si svůj chtíč

chám jemně vtírám si do vlasů
sušenkou zajídám klobásu
to všechno já dělám pro krásu

to je můj ke štěstí klíč

CEDRIC

Bylas pro mne **elektrifikací**
co Uljanov vtiskl
obstarožnímu Rusku
urbanizovalas zapadlé suburbie
mého života
platil jsem tě **dlaní**
---co bys tak chtěla od prolétu---
přes rozkošné oblíny tvých pŮlek
na Tvé rty a tváře, důlky očí
chámem psal Kapitál.

Bylas pro mne elektrifikací
než vše rozpadlo se v prach
jak **sušenka** prohnaná žentourem...

D_K

Nejsvětější chrám **Chámu**
elektrifikován sušenkou

Dlaní zdviženou vzývám Dámu
Králové nechť pokleknou

DLAN, CHAM, SUSENKA, ELEKTRIFIKACE

OIPOOIK

hadr na boty
boty na hlavu
bodlák do ruky
kazit zábavu

z pouště **spoušť**
třtinu na **křtiny**
"jenom houšť!"
chloubo rodiny

mouku do očí
whisky do nosu
z **whisky** opici
opici z kokosu

POLYP

Sudičky

poletíme do Afriky
na **křtiny**
kath a **whisky** ki ki ri kí
bude to veliký

ochrání nás pohoštění
mladí albíni
hudry hudry **hadrový**
panny jehlou probodlý

jen houšť
HIV **spoušť**
binární poušť

HOORKA

Dejte mi **hadr**,
ať utřu tu **spoušť**.
Whisky a **křtiny**....
.....to nejde do sebe.

HADR, SPOUST, WHISKY, KRTINY

OIPOOIK

(věnováno čerstvě zesnulému tátovi)

Usínám pod peřinou mrazivýho sněhu
Přemýšlím jak shlížíš na mě z opačného břehu
a sleduješ mejch 27 let
jak 27 stehů

Cestuju prstem po **stehenní kosti**
Stojím před tebou beze zlosti
A v **měsci** nosím ostatky tvých špehů
oči, slzy, zlatý zuby...
všechno bez příběhu

Chybíš mi víc než by jsem chtěla
tvůj křik
i schránka tvýho těla

Zmizel si s koncem **kalendáře**
Byls šílený jak **Ivan** Hrozný
to ti už nikdo neodpáře

KALENDAR, MESEC, STEHENNI KOST, IVAN

„27“

sbírka básní ze zadaných slov
vznikla během 27 kol mezi roky 2005 a 2014
v rámci klubu „Soutěž o nejlepší báseň ze zadaných slov“
na diskuzním serveru cyberspace.cz

(<http://www.cyberspace.cz/dview.php?ident=8107>)

sbírku uspořádal LPF

titulku nakreslila OIPOOIK

2014 (CC) hlavy.org

